

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/372/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215210012
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4215210012.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ X. J., nar.XX.XX.XXXX, 2/ Q. J. nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom ul. Z. XXX, Q., o zaplatenie 20.503,69 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti sumy 9.568,91 €, v časti úroku z omeškania zo splátok splatných za obdobie od 21.04.2011 do 27.05.2014 v sume 2.161,22 € a v časti úroku z omeškania vo výške 1% ročne to sumy 9.568,91 € od 28.05.2014 do zaplatenia z a m i e t a .

II. Žalobca má voči žalovaným n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 6,66 %.

III. Žalobca má voči žalovaným n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 26.5.2015 žalobca doručil súdu žalobu a žiadal, aby súd žalovaných zaviazal zaplatiť mu 20.503,69 € spolu s úrokom z omeškania zo splátok splatných za obdobie od 21.04.2011 do 27.05.2014 v sume 2.161,22 € , ako aj úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 20 503,69 € za čas od 28.05.2014 do zaplatenia a trovy konania , na tom skutkovom základe, že žalovaní uzatvorili s jeho právnym predchodcom - Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 20.07.2019 zmluvu (správne dátum uzavretia zmluvy je 17.8.2009 pozn. súdu), na základe ktorej im boli poskytnuté prostriedky, ktoré sa zaviazali splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Žalovaní však dohodnuté splátky pravidelne a včas nezaplatili. Dlh vyplývajúci z tejto zmluvy nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.04.2011 do 20.07.2019 v počte 100 v celkovej sume 20.533,69 €.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/372/2015-98 zo dňa 13.01.2017 rozhodol, že žalovaní sú povinní žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatiť 10.934,78 €, ako aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 10.934,78 € za čas od 17.5.2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 150,- €, ktoré splátky sú splatné 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 40. dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadli žalovaní v 1.a 2. rade v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa lehoty na plnenie prisúdených nárokov. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti podal odvolanie žalobca.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 8Co/329/2017-135 zo dňa 21.02.2019 v znení dopĺňacieho rozsudku č. k. 8Co/329/2017-147 zo dňa 07.03.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dopĺňacím rozsudkom rozhodol, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa určenia lehoty na plnenie prisúdených nárokov potvrdzuje.

5. V odôvodnení svojho uznesenia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie doposiaľ neskúmal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky a súd sa nevysporiadal s otázkou, či je zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. neplatná a postupca - banka či zostáva, resp. nezostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre platnosť, resp. neplatnosť zmluvy prešla, resp. neprešla. Teda súd prvej inštancie neskúmal, či boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, či sa jednalo sa o postúpenie v súlade alebo v rozpore so zákonom (so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka vylúčené, zakázané, teda či išlo o platný, resp. neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom rozporného konania so zákonom o bankách je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom - § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Odvolací súd poukazuje prie riešení tejto právnej otázky na rozhodnutie Najvyššieho súd Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 147/2017.

6. Súd prvej inštancie riadiac sa rozhodnutím odvolacieho súdu vec opätovne prejednal. Vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil zástupca žalobcu ako aj žalovaná 2/. Bez ospravedlnenia sa nedostavila žalovaný 1/, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané dňa 26.06.2019. Súd v zmysle § 180 CSP pojednával v jeho neprítomnosti. Zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe, odvolaní a súdu doručených vyjadreniach v celom rozsahu. Žalobca súdu predložil všetky relevantné listinné dôkazy, preukazujúce žalobou uplatňovaný nárok. Žalobca svoj nárok pozostávajúci z istiny a príslušenstva v konaní riadne špecifikoval. Pôvodný veriteľ ako aj žalobca vyvinuli všetku snahu na to, aby žalovaných oboznámili so stavom ich dlhu. Žalovaní však úmyselne napriek tomu, že mali vedomosť o existencii svojho dlhu, ktorý vznikol porušením povinnosti vyplývajúcich zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorý si vzali a určitú dobu ho aj splácali. Porušili svoju povinnosť zaplatiť svoj dlh riadne a včas. Žalovaní počas celého tohto konania skutočnosti uvádzané žalobcom žiadnym spôsobom nerozporovali. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, poukazujem na výzvu banky zo dňa 15.4.2010, ktorú banka zaslala žalovaným. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ku dňu 17.5.2013, ktoré bolo zaslané žalovaným 20.5.2013 spolu s doručenkou a vráteným listom neprevzatým v odbernej lehote. Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 spolu s prílohou a oznámenie o postúpení pohľadávky bankou ako aj žalobcom zo dňa 19.7.2013 spolu s podacím hárkom. Žalobca má vzhľadom na uvedené za to, že v konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal. Vzhľadom na uvedené trvá na podanom odvolaní, ako aj na všetkých vyjadreniach.

7. Žalovaná 2/ uviedla, že vzhľadom na jej zdravotné problémy a aj manžela je 150,- € ktoré splácajú, existenčný problém. Syn momentálne vybavuje osobný bankrot a žalovanú 2/ už nikto poriadne nezamestná, nakoľko tri dni do týždňa leží v posteli, keďže mám vysoký tlak.

8. K predbežnému právnomu názoru súdu zástupca žalobcu viedol, že poukazuje na výzvu banky zo dňa 15.4.2010, ktorá bola zaslaná súdu. Taktiež poukazuje na určitú výnimku v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách, kde sa uvádza, že ak súčet omeškaní klienta s plnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahne 1 rok, môže postúpiť takúto pohľadávku aj bez súhlasu klienta. Na tomto mieste žalobca poukazuje na prílohu 1/ k zmluve o splátkovom úvere, kde sa konštatuje omeškanie žalovaných 1252 dní, to znamená viac ako rok. Vzhľadom na uvedené žalobca má za to, že súd by mal pri rozhodovaní zohľadniť uvedenú výnimku. Zástupkyňa žalobcu na otázku súdu, že kde v spise sa nachádza výzva banky zo dňa 15.4.2010 uvádza, že ju momentálne nevie dohľadať a preto súdu predkladá k nahliadnutiu výzvu Slovenskej sporiteľne zo dňa 15.4.2010, adresovanú žalovanému 1/, pričom z obsahu listiny vyplýva, že žalovaný je so splácaním predmetnej pohľadávky v omeškaní ku dňu 31.03.2010 vo výške 810,32 €. Zároveň je uvedené, že žalovaný je povinný dlžnú sumu uhradiť do 10 dní od doručenia tejto výzvy. V prípade neuhradenia dlžnej sumy v uvedenej lehote, SLSP pristúpi k

zverení vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osoby. Zástupkyňa ďalej udáva, že nemá vedomosť o tom, že existuje listina preukazujúca doručenie tejto listiny.

9. Súd sa oboznámil s obsahom listín nachádzajúcich sa v spise a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 (č.l. 14), prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX-CE zo dňa 27.06.2013 (č.l. 22 a 23), výpisom z účtu na č.l. 24 - 33, Všeobecnými obchodnými podmienkami na č. l. 34- 53, Oznamením Slovenskej sporiteľne o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013 na č. l. 54 a 56, doručenkou na č. l. 55 a č. l. 57, pokusom o zmier zo dňa 17.06.2014 na č. l. 58 a 59, Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 17.08.2009 na č. l. 66 - 67, špecifikáciou úhrad zo dňa 02.12.2016 na č. l. 82, Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013 na č. l. 89 s podacím hárkom na č.l. 90, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

10. Právny predchodca žalobcu (postupca Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653) dňa 22.08.2003 uzavrel s právnou predchodkyňou žalovanej Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX/X/X podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Na základe tejto zmluvy pod bodom I. Predmet zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava predchodkyňi žalovanej kontokorentný úver vo výške 20.000,- Sk, išlo o kontokorentný úver s premenlivou úrokovou sadzbou 10,85% ročne, so splatnosťou úrokov mesačne s konečnou splatnosťou úveru 21.08.2004, s úrokom z omeškania vo výške 26,40 % ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru 2% z výšky úverového rámca, úrokom z prečerpania 26,40% ročne, a poplatkom za správu úveru vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca ročne. Dodatkom č. 1 zo dňa 03.06.2004 sa právny predchodca žalobcu a predchodkyňa žalovanej dohodli, že výška úverového rámca sa mení na 32.000,- Sk.

11. Žalobca sa žalobou zo dňa 26.05.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1.a 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu 20.503,69 € spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.04.2011 do 27.05.2014 v sume 2161,22 €, ako aj úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 20.503,69 € za čas od 28.05.2014 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili s právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) dňa 17.08.2009 zmluvu č. XXXXXXXXXXX (správne dátum uzavretia zmluvy je 17.08.2009 pozn. súdu), ktorá obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. O Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení dodatkov. Na základe predmetnej zmluvy žalobca ako veriteľ žalovaným v 1. a 2. rade ako dlžníkom poskytol úver vo výške 12 000 €, ktorý sa zaviazali splácať v dohodnutých mesačných splátkach vo výške 206,61 € vždy k 20 dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.04.2011 do 20.07.2019 v počte 100 a v celkovej výške 20.533,69 €. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2013 do 20.07.2019 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Pohľadávka ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 21.938,15 €, ktorá pozostávala z istiny 16.181,62 €, riadneho úroku 4.352,07 €, úroku z omeškania a ostatného príslušenstva 2,99 eur. Úrok z omeškania a ostatné príslušenstvo 2,99 € si v spore neuplatňuje.

12. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/372/2015-98 zo dňa 13.01.2017 rozhodol, že žalovaní sú povinní žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatiť 10.934,78 €, ako aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 10.934,78 € za čas od 17.5.2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 150,- €, ktoré splátky sú splatné 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 40. dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 8Co/329/2017-135 zo dňa 21.02.2019 v znení dopĺňacieho rozsudku č. k. 8Co/329/2017-147 zo dňa 07.03.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dopĺňacím rozsudkom rozhodol, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa určenia lehoty na plnenie prisúdených nárokov potvrdzuje.

13. Predmetom opätovného konania na súde prvej inštancie preto ostala suma 9.568,91 €, úrok z omeškania zo splátok splatných za obdobie od 21.04.2011 do 27.05.2014 v sume 2.161,22 € a v časti úroku z omeškania vo výške 1% ročne to sumy 9.568,91 € od 28.05.2014 do zaplatenia.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 17.08.2009, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 17.08.2009, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 17.08.2009, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 17.08.2009, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 17.08.2009, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 20.07.2009, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 17.08.2009, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva,

alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 17.08.2009, Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

27. Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

29. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom k 27.06.2013, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, po ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

33. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

a) prijíma vklady a

b) poskytuje úvery

c) a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

34. Podľa ustanovenia bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta a/alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10

dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

35. Aktívnou vecnou legitímáciou v konaní sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd vecnú legitímáciu v konaní skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania/ strán sporu nenamieta.

36. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie dlžnú sumu titulom Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 17.08.2009.

37. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere uzatvorenej v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

38. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním, rešpektujúc rozhodnutie vyššej súdnej autority a právny názor v ňom vyjadrený, dospel k záveru, že v danej veci je potrebné bez ohľadu na štádium konania prioritne sa zaoberať otázkou vecnej legitímácie strán sporu v tomto konaní.

39. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004, rozsudok Okresného súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015).

40. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd preukázanú, keďže ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom tohto konania (pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného žalobca preukázal predložením zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, plnenie z ktorej je predmetom sporu).

41. Pokiaľ však ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní súd konštatuje, že v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 citovaného zákona, t.j. že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s., ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky, resp. jej časti banky voči dlžníkovi na tretiu osobu. Žalobca svoju aktívne vecnú legitímáciu v konaní vyvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 uzavretej medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s.

42. Súd v tejto súvislosti dospel k záveru, že na prípady postúpenia pohľadávok bánk je potrebné okrem všeobecného ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aplikovať ustanovenia lex specialis, t.j. ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., keďže zákon o bankách v prípade bankových úverov poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovoprávnom vzťahu z titulu bankového úveru. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

43. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Banka túto možnosť v danom prípade zrejme nevyužila a žalobcovi postúpila pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah zanikol inak (výpoveďou, odstúpením). Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, nie je možné urobiť záver o tom, žeby predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol žalovaný v omeškaní.

44. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu.

45. Podľa názoru súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa prialo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

46. Preto mal súd za to, že v danom prípade žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok špecifikovaných v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Nakoľko žalobca dodržanie tohto postupu zo strany právneho predchodcu žalobcu nepreukázal, súd konštatuje, že nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v tomto konaní.

47. Nakoľko žalobca nepreukázal, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu vyzval predchodkyňu žalovanej na splnenie záväzku, s plnením ktorého bola žalovaná v omeškaní a že dlžník (predchodkyňa žalovanej) bol napriek výzve súd nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, súd bol nútený konštatovať, že žalobca nepreukázal svoje skutkové tvrdenie o tom, že je na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. vo vzťahu k pohľadávke zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 17.08.2009 uzatvorenej s právnou predchodkyňou žalovanej a teda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, keď zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách treba ohľadom inštitútu postúpenia pohľadávky považovať za lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka (konkrétne § 524 Občianskeho zákonníka). Zmluvu o postúpení pohľadávok z 27.06.2013 je preto potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor so zákonom).

48. Súd tiež poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, po ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. To znamená, že ku dňu 27.06.2013 právny predchodca žalobcu (pokiaľ do dňa 27.06.2013 neukončil záväzkovoprávny vzťah s dlžníkom, ktorú skutočnosť žalobca ani netvrdil) mohol postúpiť na tretiu osobu len tú časť svojej pohľadávky, ktorá bola ku dňu 27.06.2013 už splatná a nie aj tú časť pohľadávky, u ktorej mala nastať splatnosť po postúpení pohľadávky.

49. Súd tiež poukazuje na právny názor Krajského súdu v Trnave vyslovený v rozsudku vo veci sp. zn. 24Co/722/2015, podľa ktorého pre vyslovenie postupiteľnosti pohľadávky banky z titulu spotrebiteľského úveru je nevyhnutné dodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., pod následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok, keď s každou pohľadávkou banky voči klientovi sú neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona).

50. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/328/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/750/2015). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s úhradou ktorého je dlžník, napriek písomnej výzve banky, aktuálne v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

51. Podporne súd poukazuje na názor Krajského súdu v Nitre vyslovené v rozhodnutí č. k. 12Co/23/2017 zo dňa 25.10.2017, v zmysle ktorého s ohľadom na ustanovenie bodu 7.6.1 písm. a) VOP bola banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čo aj urobila, no úver podľa doložených listín postúpila bez toho, aby vopred - v súlade s citovaným ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách - žalovaného písomne vyzvala na zaplatenie, keďže bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, a bez toho, aby bez súhlasu žalovaného postúpila svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku žalobcovi. Na tom základe sa teda bolo v prvoinštančnom konaní potrebné vysporiadať aj s tým, či žalobca je aktívne legitimovaný, teda či k postúpeniu pohľadávky nedošlo v rozpore s ustanovením 92 ods. 8 zákona o bankách, a či právny úkon postúpenia nie je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka,

podľa ktorého je (absolútne) neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, a či je žalobca z tohto dôvodu vôbec vo veci aktívne legitimovaný.

52. Žalobca v konaní nepreukázal, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. doručila predchodkyni žalovanej písomnú výzvu na splnenie omeškaného peňažného záväzku. Písomná výzva na splnenie je totižto jednou z podmienok platného postúpenia pohľadávky bankou. Výzva sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o tzv. faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky bankou v prípade, ak klient banky je napriek písomnej výzve banky nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Nepredloženie tejto výzvy s doručenkou má za následok, že žalobca nepreukázal začatie plynutia lehoty trvania nepretržitého omeškania dlžníka banky dlhšieho ako 90 kalendárnych dní ako predpokladu pre platné postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. v prospech žalobcu.

53. Keďže súd postupom podľa § 295 CSP nemal preukázané súčasné splnenie oboch podmienok predpokladaných v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok z 27.06.2013 v prospech žalobcu je neplatná s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka podľa § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.) v časti pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. voči predchodkyni žalovanej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 17.08.2009 a žalobca v súvislosti s uvedenou zmluvou nie je veriteľom žalovanej. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu v rozsahu, aký je uvedené v I. výroku tohto rozsudku zamietol.

54. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 262 CSP, keď žalobca bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok prvoinštančného konania v konaní pred súdom prvej inštancie úspešnejšou stranou. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplata sumy 20.503,69 €, pričom právoplatne súd prvej inštancie priznal žalobcovi rozsudkom č. k. 6C/372/2015-98 zo dňa 13.01.2017 sumu 10.934,78 €, čo predstavuje hrubý úspech žalobcu vo výške 53,33 %, pričom týmto rozsudkom súd žalobu v časti 9568,81 € zamietol, čo predstavuje hrubý úspech žalovaných vo výške 46,67 %, a teda čistý úspech žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie je vo výške 6,66 %. Súd prvej inštancie žalobcovi v tejto časti priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 6,66 %.

55. O nároku na náhradu trov konania odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1, ods. 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 CSP, nakoľko žalobca bol odvolacom konaní plne úspešný, keď odvolací súd zrušil odvolaním napadnutú časť rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 6C/372/2015-98 zo dňa 13.01.2017 v časti v zamietnutej časti 9568,81 € a preto súd žalobcovi v tejto časti priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

56. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). a 396 ods. 1 CSP

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.